

gav da efter min Formening Ministeren fuld-
 stændig Raadighed over Leven med Hensyn til
 at faae den sanctioneret, naar det skal være,
 og man gjorde paa den anden Side ikke Loven
 afhængig af Loven om Brændevinsbeskatningen.
 Jeg tror, at dermed maatte den ærede Minister
 kunne være tilfreds, og jeg tror ogsaa, at det
 maatte være en meget heldig Maaade
 for Thinget at løse Sagen paa; thi
 det forekommer mig at være meget uheldigt
 at gaa ind paa at vedtage en Lov som kan
 erholde kongelig Stadfæstelse, men som dog
 mulig kan blive liggende i Stækker af Aar,
 inden den træder i Kraft, thi naar den har
 kongelig Stadfæstelse, kan den jo træde i Kraft,
 naar det skal være. Medens nemlig Grund-
 loven bestemmer, at den Lov, der ikke har
 faaet kongelig Sanction inden næste Rigs-
 dagssamling, ikke senere kan blive Lov, kan
 dette jo ikke komme til at gjælde for denne
 Lov, naar den sanctioneres, og det udtrykkelig
 bemærkes, at den skal træde i Kraft til samme
 Tid som Loven om Brændevinsafgiften, hvilket
 Tidspunkt Ingen kjender. Jeg kan ikke tale
 herom paa Udvalgets andre Medlemmers
 Vegne; men jeg tror, at den anførte Maaade
 vilde være den bedste Maaade, hvorpaa denne
 Sag kunde ordnes.

Ordføreren: Ja, det var jo en meget
 stærk og bestemt Udtalelse, som vi hørte af den
 høitærede Finantsminister med Hensyn til Væ-
 ndringsforslaget under Nr. 15, nemlig, at han
 ikke vilde kunne finde sig foranlediget til at
 indstille Lovforslaget til Hans Majestæts San-
 ction med dette Vædringsforslag. Men han
 sagde dog egentlig noget Mere, idet hans Be-
 mærkning væsentlig kun gjaldt det Tilfælde, at
 man ikke paa anden Maaade skaffede noget
 Vedberlag for de ved Lovforslaget bortfaldende
 Indtægter tilveie. Det er jo nu imidlertid
 ikke bestemt givet, at dette behøver at ske gjen-
 nem Afgiften paa Brændevin. Om Sold-
 loven kan der ganske vist ikke i saa Henseende
 være Tale, idet den jo netop skal bevirke Ned-
 sættelser. Men da det ganske vist er natu-
 rligt, at ingen Finantsminister vil forelægge
 Hans Majestæt en Balance, der er saa stet,
 at de nødvendige Udgifter ikke kunne afholdes,

saar stoler jeg ogsaa ganske trygt paa, at den
 ærede Finantsminister, hvis han fører det so-
 veliggende Lovforslag igjennem saavel i dette
 som i det andet Thing, med den under Nr.
 15 opstillede Vædring, ogsaa nok vil sørge
 for at skaffe sig de fornødne Indtægter til
 Statens Husholdning. Jeg kan derfor ikke
 paa Udvalgets Vegne frasalde det Vædrings-
 forslag, som samme har tilladt sig at stille un-
 der Nr. 15, men skal meget mere anbefale
 Thinget at gaa ind derpaa, idet jeg i den
 omtalte Bemærkning af den ærede Minister,
 som sagt, ikke paa nogen Maaade ser Andet
 end dette, at et tilsvarende Indtægtsbeløb maa
 og skal skaffes tilveie paa en anden Maaade.
 Jeg vilde meget nødig se noget Andet
 deri, og dette er ogsaa Grunden til,
 at jeg, som alt anført, ikke trods de faldne Ud-
 talelser tager Forslaget tilbage, hvad jeg, hvis
 jeg ikke betragtede Sagen paa den nævnte
 Maaade, ganske sikkert vilde gjøre. Jeg skal
 gjøre opmærksom paa, at hvis dette Lovfor-
 slag ikke udkommer, vil Skibsafgiften ikke alene
 fremdeles komme til at hvile paa den uden-
 rigske Fart med sin nuværende Størrelse, men
 tillige komme til at hvile paa den indenrigske
 Fart. Men det er jo nu allerede et meget
 væsentlig Gode ved det foreliggende Lovforslag,
 at det foreslaar Skibsafgiften helt havet for
 den indenrigske Farts Bedkommende, og det er
 ogsaa af den Grund, at jeg meget maa ønske,
 at Forslaget i alt Fald maa blive til Lov.
 Jeg har nu vel Haab om, at Loven om Bræn-
 devinsafgiften ogsaa vil trænge igjennem i
 denne Sæssion, men jeg har dog ikke desto min-
 dre nogen Betænkning ved at knytte Skibs-
 afgiftsloven til Brændevinsbeskatningsloven. —
 Med Hensyn til de andre Forslag, som Udval-
 get har stillet, skal jeg kun bemærke, at jeg
 meget gjerne erkjender, at det mange Gange
 kan være en Smagssag, hvorledes de forskjel-
 lige Bestemmelser skulle affattes. Det var mig
 forøvrigt høit, at den høitærede Finantsmini-
 ster ikke bestemt udtalte sig imod noget af de
 nævnte Vædringsforslag, hvilke jeg fremdeles
 maa holde for at være Forbedringer. Jeg
 negter jo ikke, at det kan blive nødvendigt i
 Love af den Art at give administrative Be-
 stemmelser; men, forsaavidt noget Bist ligefrem